

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Diutiùs Ecclesia occidentalis retinuit morem celebrandorum Conciliorum provincialium. Cur tandem ab iis celebrandis abstinuerint Episcopi. Eorum usum restituere tentavit Innocentius III. irritò ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

vide lib. 1. c. 17.
5. 5.

Vide Annalet
S. Bertini ad
an. 872.

in alio loco hujus dissertationis. Verum Concilium illud receptum non fuit in Gallia, ut Ademar Cabanensis adnotavit, quòd quaedam capita edidisset contra antiquos canones, tum pro imaginum adoratione, tum etiam in gratiam Summi Pontificis, ut ait hic auctor: *In qua synodo de imaginibus adorandis aliter quam orthodoxi Doctores antè definerant statuerunt; quaedam etiam pro favore Romani Pontificis, qui eorum votis de imaginibus adorandis annuit, quaedam contra antiquos canones & contra decreta patrum, ut qui ipsam synodum legerit, inveniet.* Itaque ex congregatione Conciliorum patriarchalium conseqeatur per consequentiam penè necessariam celebratio Conciliorum provincialium. Sed aliunde eisdem Conciliis ingens pernicies imminebat. Quippe appellari poterat ab eorum judiciis ad Concilium patriarchale, quod etiam persæpe invocabatur, *omisso medio.* Octava Synodus huic morbo medicinam adhibere tentavit canone xxvi. quo suprema in Presbyteros judicia permittuntur synodis Metropolitanorum. Verum transmissa hujus canonis observatio effecit ut synodi provinciales prorsus desierint in Oriente; ut ex Zonaræ, Balsamonis, & Blastaris testimonio constat.

III. Diutiùs in Ecclesia occidentali viguit consuetudo celebrandorum Conciliorum provincialium, quoniam eorum auctoritatem sartam tectamque esse voluit Occidens usque ad nonum seculum. Sed statim atque Summi Pontifices abolere tentarunt supremam eorum in judicando potestatem, comminati sunt Episcopi se ab eis celebrandis, quòd inutilia futura sint, abstenturos. Hic est enim sensus Hincmari, Caroli Calvi nomine scribentis ad Ioannem octavum, qui Presbyterorum ab Episcopis suis deponitorum & rursus in synodis provincialibus damnatorum appellationes recipiebat: *Nihil prodest eos (id est, Episcopos) secundum sacros canones & decreta sedis Romane Pontificum pro accusatis Presbyteris de manifestis criminibus comprovinciales Episcoporum synodos frequentare; sed faciet licenter quisque Presbyterorum quod libet. Vnde si fuerit redargutus, veniat Romam. Et quia pro singulis Presbyteris Episcopi transalpini regulariter judicatis missos dirigere & actionum documenta scribere non valent, nec testium necessarias personas tunc producere, fiducialiter poterit mentiens quisque innocentiam suam asserere, cum non erit qui mendacia ejus possit refellere.* Cum itaque Summi Pontifices pertinaciter contendissent appellari posse ad sedem apostolicam, non solum à sententiis definitivis, sed etiam ab instructione, ac hujusmodi appellationes re-

Hincmar. ep.
c. 19. & 20.
edit. Mogunt.

ciperent, Episcopi omnem horum Conciliorum curam abjecerunt, quæ nihil aliud ipsis adferebant quàm sumptus & dedecus. Eorum usum Innocentius III. decreto Concilij Lateranensis restituere tentavit. *Sicut olim, inquit, à sanctis patribus noscitur institutum, Metropolitanis singulis annis cum suffraganeis suis provincialia non omittant Concilia celebrare; in quibus de corrigendis excessibus & moribus reformandis, præsertim in clero, diligentem habeant cum Dei timore tractatum; canonicas regulas, maxime quæ statuta sunt in hoc generali Concilio, relegentes, ut eas faciant observari.*

Decretum illud omni effectu caruit, quia remedium non adhibebat malo quod ortum erat ex cessatione celebrandorum Conciliorum provincialium. Durandus Episcopus Mimatensis, qui centum post annis scribebat, fidem facit hujus defuerudinis, & deque ea conqueritur: *Cum in Concilio Nicæno carveretur quòd per singulas provincias bis in anno Episcoporum Concilium teneatur, ut quæ corrigenda & reformanda in qualibet provincia fuerint corrigantur & reformentur, & dictum salubre constitutum non servetur, videretur utile quid per providentiam Concilij executioni debita mandaretur.*

IV. Synodus Basileensis præcipit ut ea Concilia celebrentur, quorum præcipuum fructum esse putat inquisitionem vitæ, morum, & conversationis Episcoporum, lectionum Canonum, & ut eorum qui negliguntur observatio præscribatur in provincia. Par cura fuit Concilij Tridentini, quod ea Concilia jubet tertio quoque anno celebrari.

V. Eorum Conciliorum sanctitati emulatur edictum Blesense, quod præcipit ut Archiepiscopi synodos suarum provinciarum habeant tertio quoque anno, in quibus provideatur disciplinæ, morum correctioni, politiæ ecclesiasticæ, & institutioni Seminariorum & Scholarum, secundum formam in sanctis decretis præscriptam. Magistratibus autem adimit potestatem impediendi celebrationem horum Conciliorum. Quòd si contingat à rebus pro disciplina & correctione morum illic decretis appellari tanquam ab abusu, decernit ut eorum executio retardari non possit prætextu illius appellationis. Verum nihil horum observatum est hucusque; quæ tamen prorsus obtinere deberent, ressecatis & rescissis malis quæ harum synodorum celebrationem interrupserunt. Sanè res eo temperamento constitui posse videtur quod nec pontificiam auctoritatem lædat nec regiam.